

17. පුත්‍ර වි පරු. හික්බලට හින්තු සෙයාපාඩි පෙසකයා සරිර. සිවරීකාය ජ්‍යෙෂ්ඨ. අවධිකානි පුත්‍රීනි වූ ගෝකරුතානි, සෞ ඉමගමට කාය. උපසංහරනි ‘අයම්ප බේ, කාලයා එව්.ඩැමම්, එවමහාලී එක. අනාත්මිතා’නි.

ඉත්‍ර අරුකුතා. වා කාලය කායානුපස්සී විහරනි, බහිදිංචා වා කාලය කායානුපස්සී විහරනි, අරුකුතාඛඡිදිංචා වා කාලය කායානුපස්සී විහරනි. සමුද්‍යධිමානුපස්සී වා කායස්ම්. විහරනි, වයධිමානුපස්සී වා කායස්ම්. විහරනි, සමුද්‍යවයධිමානුපස්සී වා කායස්ම්. විහරනි.

‘අත්‍යේ කාලයා නි වා පනසා සති ප්‍රත්‍යුපවිතා තොත් යාච්ඡලේව ස්ථානමත්තාය පනිසානිමත්තාය. අතිසියිතාව ව විහරනි, නා ව කිසුවී ලේඛක උපාදියනි. එවම්ප හික්බලට හින්තු කාලය කායානුපස්සී විහරනි.

(නාවම. සිවරීකා)

වූජු කායානුපස්සනා නිවේතා.

වේදනානුපස්සනා

18. කට්ඨා හික්බලට හින්තු වේදනාපු වේදනානුපස්සී විහරනි? ඉඩ හික්බලට හින්තු පුබ. වේදනා. වේදියමානනා පුබ. වේදනා. වේදියාම් ති පරානාති, දුකු වා වේදනා. වේදියමානනා දුකුබ. වේදනා. වේදියාම් ති පරානාති. අදුක්බමපුබ. වා වේදනා. වේදියමානනා අදුක්බමපුබ. වේදනා. වේදියාම් ති පරානාති.

17. තව ද අනෙකක් කියම්. මහලෙනි, මහණ තෙම සොහොතු දමන ලදුවැ, තුණුවූ පුණුවූ ඇට සුණු රසක් ම වූ සිරුරක් යම්සේ දක්නේ ද, එසේ හේ 'මේ සිරුර ද මේ බලු ස්වහාවය ඇත්තේ' ය, මේසේ වන සුපු ය, මේ ස්වහාවය නො ඉක්මියේ යෑ' සි මේ සිරුර ම එකී ඇට සුණු රස හා එළවා බලයි. මේසේ තමා ගේ කයෙහි හෝ කායානුපස්සි වැ වෙසයි, මෙරමා ගේ කයෙහි හෝ කායානුපස්සි වැ වෙසයි. වරෙක තමාගේ ද වරෙක මෙරමා, ගේ ද කයෙහි කායානුපස්සි වැ වෙසයි. කය හටගන්නා සැටි නන් අයුරින් පුනා පුනා බලනුයේ හෝ කයෙහි කායානු පස්සි වැ වෙසයි. කය නැසෙන සැටි නන් අයුරින් පුනා පුනා බලනුයේ හෝ කයෙහි කායානුපස්සි වැ වෙසයි. වරෙක කය උපදනා සැටි ද වරෙකැ නැසෙන සැටි ද නන් අයුරින් පුනා පුනා බලනුයේ හෝ කයෙහි කායානුපස්සි වැ වෙසයි.

කය ම ඇතැයි (මෙහි සතෙක් පුහුලෙක් තැනැයි) හෝ ඔහු ගේ සිහිය එලැංකි සිටියේ වෙයි. එය මතු මත්තෙහි නුවරු වැශේනු පිණිස ම, සිහිය වැශේනු පිණිස ම වෙයි. එසේ ඩු හේ තෙම තාජ්ණා දාජ්ට් නිශ්චය රැකිත වැ ද වෙසයි, ලොවැ කිසිවකුත් තාජ්ණා දාජ්ට් වශයෙන් නො ද ගනී. මහලෙනි, මේසේත් මහණ තෙම කයෙහි කායානුපස්සි වැ වෙසයි.

(නිමවන සිව්‍යිකය හි)

නිමවන සිව්‍යිකය පර්වය නිමියේ ය.

තුළුස් කායානුපස්සනාවේ නිමවන ලදහ.

වේදනානුපස්සනාව

18. මහලෙනි, මහණ තෙම කෙයේ නම් වේදනාවන්හි වේදනානු පස්සි වැ වෙසේ ද යන්: මහලෙනි මෙහි මහණ තෙම කායික හෝ වෙළනයික සුබ වේදනාවක් විදුනේ, 'සුබවේදනාවක් විදිම්' සි දනී, කායික හෝ වෙළනයික දුන් වේදනාවක් විදුනේ, 'දුන් වේදනාවක් විදිම්' සි දනී, දුන් ද නොවූ සුව ද නොවූ (මැදහන් අයුරු වූ) උපේක්ෂා වේදනාවක් විදුනේ, '෋පේක්ෂා වේදනාවක් විදිම්' සි දනී.

සාමිසං වා සූබං වේදනා වේදියමාතො සාමිසං සූබං වේදනා වේදියාම් ති පරානාති. නිරාමිසං වා සූබං වේදනා වේදියමාතො නිරාමිසං සූබං වේදනා වේදියාම් ති පරානාති. සාමිසං වා දුක්ඛං වේදනා වේදියමාතො සාමිසං දුක්ඛං වේදනා වේදියාම් ති පරානාති. නිරාමිසං වා දුක්ඛං වේදනා වේදියමාතො නිරාමිසං දුක්ඛං වේදනා වේදියාම් ති පරානාති. සාමිසං වා අදුක්ඛමසූබං වේදනා වේදියමාතො සාමිසං අදුක්ඛමසූබං වේදනා වේදියාම් ති පරානාති. නිරාමිසං වා අදුක්ඛමසූබං වේදනා වේදියමාතො නිරාමිසං අදුක්ඛමසූබං වේදනා වේදියාම් ති පරානාති.

ඉති අරකිතකං වා වේදනාසූ වේදනානුපස්සී විහරනි, බහිඩා වා වේදනාසූ වේදනානුපස්සී විහරනි, අරකිතකංඩහිඩා වා වේදනාසූ වේදනානුපස්සී විහරනි. සමුද්‍යධම්මානුපස්සී වා වේදනාසූ විහරනි, වයධම්මානුපස්සී වා වේදනාසූ විහරනි, සමුද්‍යවයධම්මානුපස්සී වා වේදනාසූ විහරනි.

අන් වේදනා ති වා පනසක සති පත්‍රුපර්ධිනා තොති යාවදේව ක්‍රිජමත්‍යාය පටිස්සනිමත්‍යාය. අනිස්සිතො ව විහරනි න ව කිසුම් ලෙළුකෙ උපාදියනි. එවමය රෝ හික්කවේ හික්කු වේදනාසූ වේදනානු පස්සී විහරනි.

වේදනානුපස්සනා තිවේතා.

කාමනී:ග්‍රීත සුබවේදනාවක් හෝ විදුනේ 'කාමනී:ග්‍රීත සුබ වේදනාවක් විදිම්' සි දනි. ගෙනැජකාමා නි:ග්‍රීත සුබ වේදනාවක් විදුනේ, 'ගෙනැජ-කාමා නි:ග්‍රීත සුබවේදනාවක් (පින් රිසියන් විසින් ලැබියැ යුතු කුගල සහගත ගොම්නාසක්) විදිම්' සි දනි. කාමනී:ග්‍රීත දුක්වේදනාවක් හෝ විදුනේ 'දුක් වේදනාවක් විදිම්' සි දනි. ගෙනැජකාමා නි:ග්‍රීත (කුගලපක්ෂ-ගත) දුක් වේදනාවක් හෝ විදුනේ 'දුක් වේදනාවක් විදිම්' සි දනි. කාමනී:ග්‍රීත උපේක්ෂා වේදනාවක් හෝ විදුනේ 'උපේක්ෂා වේදනාවක් විදිම්' සි දනි. ගෙනැජකාමා නි:ග්‍රීත උපේක්ෂා වේදනාවක් හෝ විදුනේ, 'උපේක්ෂා වේදනාවක් විදිම්' සි දනි.

මෙසේ තමා, ගේ වේදනාවන්හි හෝ වේදනානුපස්සි වැ වෙසයි. මෙරමා, ගේ වේදනාවන්හි හෝ වේදනානුපස්සි වැ වෙසයි. වරෙක තමා ගේ ද වරෙක මෙරමා, ගේ ද වේදනාවන්හි වේදනානුපස්සි වැ වෙසයි. වේදනාවන් ගේ හටගැන්මට ප්‍රත්‍යාග වූ දා නොයෙක් අයුරින් පුන දුනා බලනුයේ වේදනාවන්හි වේදනානුපස්සි වැ වෙසයි. වේදනාවන් ගේ වැනැයිමට කරුණු වූ දා නොයෙක් අයුරින් පුනපුනා බලනුයේ, වේදනා-වන්හි වේදනානුපස්සි වැ වෙසයි වරෙක වේදනාවන්ගේ හටගැන්මට කරුණු වූ දා වරෙක වේදනාවන් ගේ වැනැයිමට කරුණු වූ දා බලනුයේ වේදනාවන්හි වේදනානුපස්සි වැ වෙසයි.

වේදනාව ඇතැයි (වේදනා සත්‍යක් දැඟැලක් තැතැයි) හෝ ඔහු ගේ සිංහ එලුඩ සිටියේ වෙයි එය මතු මත්තෙහි නුවුණ වැඩිම පිණිස ම, සිංහ වැඩිම පිණිස ම වෙයි. එසේ වූ හෙතෙම තාජේණා දාජේරි නි:ග්‍රයයනාට නො හසු වැ ද වෙසයි. ලොවැ කිසින් තාජේණා දාජේරින් ගේ වශයෙන් නො ගනී. මහගණනි, මෙසේ ම මහණ තෙම වේදනාවන්හි වේදනානුපස්සි වැ වෙසයි.

ගවේදනානුපස්සනාව නිමිගය ය.